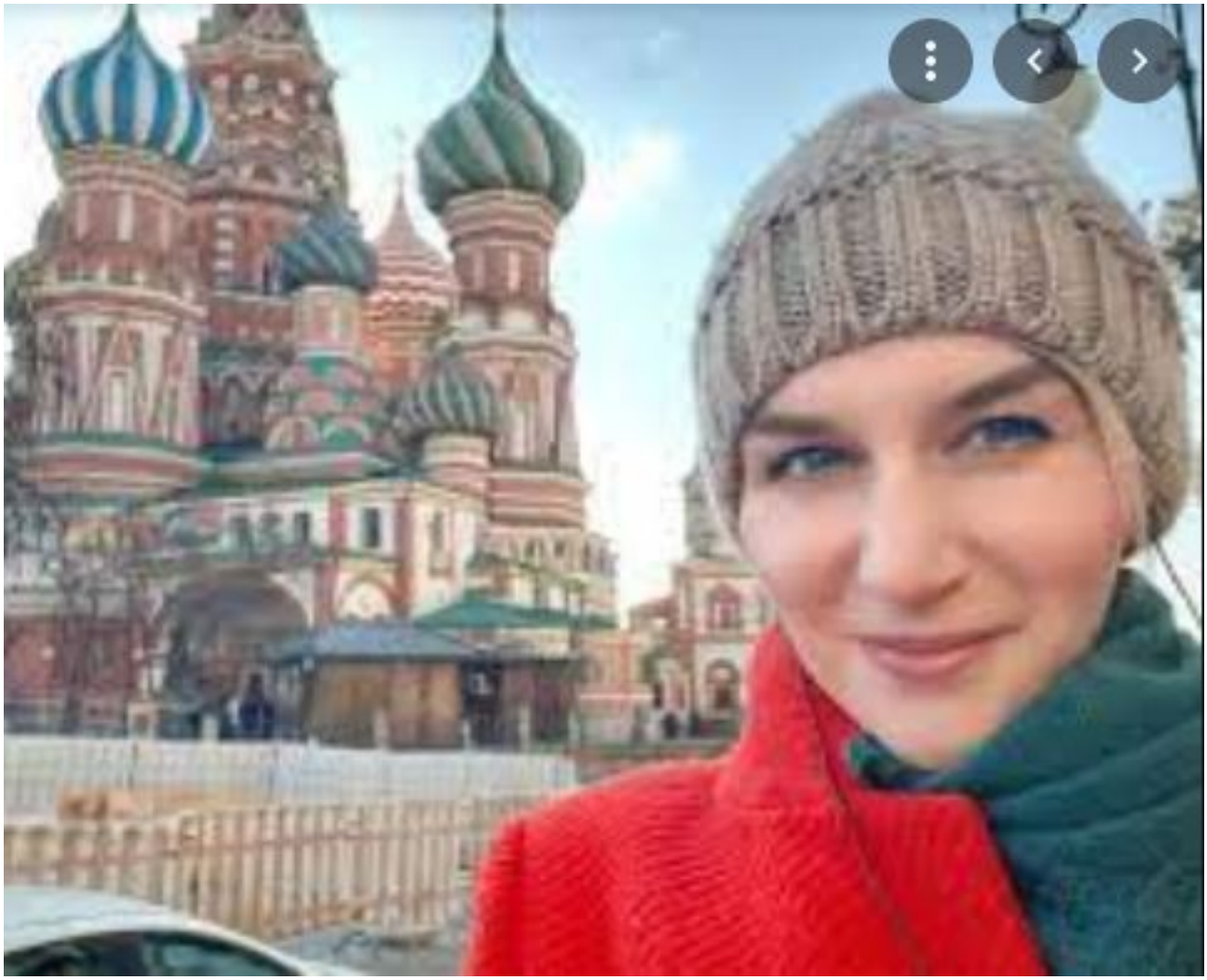

Бојана Савчић, пејзажни архитекта је млада, паметна и упорна дјевојка која на јави сања свој сан. Живи у Москви, ради у компанији са 30.000 запослених радника, а она је главни специјалист у одјелу ресурсног планирања.

На кратко је дошла у родни град, да обиђе родитеље Живану и Славишу и пријатеље, па онда поново назад, на посао и у нове изазове.

– Након дипломирања на факултету у Новом Саду једно вријеме сам волонтерски радила у градској управи Зворник, а онда у фабрици глинице. Посао пејзажног архитекте је брига о парковима и зеленилу а тамо сам била и руководилац грађевинске оперативе. Али нисам била задовољна примањима, мада сам хонорарно радила пројекте и за једну фирму из Аустрије и Србије, а жељела сам нове изазове и доказивања па сам конкурисала за један посао у Русији, прича Бојана док сједимо у једном зворничком ресторану. Радо се одазвала позиву да за наш портал исприча причу како је стигла до Русије и добро плаћеног и престижног радног мјеста.

Рад на минус 32 степена

- У мају мјесецу прошле године конкурисала сам прво за посао у Казахстану, али сам га добила у граду Мурманск, најсјевернијем граду у Русији, изван поларног круга, у коме су температуре у просјеку износе минус 32 степена. Испочетка ми је сметала толика хладноћа, али навикла сам се, а срећом брзо сам прешла у Москву. Доста радим, али слободно вријеме користим да упознам овај огроман град у коме живи 16 милиона људи. Крећем се углавном метроом, а с обзиром да радим у интернационалној компанији колеге су ми из разних земља. Највише се дружим са Русима и људима из Србије, али и осталима, има и Јапанаца, Кинеза, Хрвата. Доста радим, по десет сати дневно али се исплати... Руски језик сам за два мјесеца савладала, а говорим енглески и њемачки прича Бојана.

ZVORNIČKE VIJESTI OBAVJEŠTENJA NAJAVE OGLASI
ZVONO.MEDIA